

Ainevaldkond „Võõrkeeled“

1. Võõrkeeleeõppe üldised ja waldorfpedagoogilised alused

1.1. Ainevaldkonna kirjeldus ja valdkonnapädevus

Iga võõrkeel on kujunenud ajaloolises kontekstis ning väljendab seda keelt kõneleva rahva kujunemislugu ja maailmapilti. Waldorfkooli võõrkeeleeõppe üldine eesmärk on võimaldada õpilastel kogeda maailma läbi teiste keelte ning seeläbi kasvatada ka nende individuaalset eneseteadvust ja võimet asju eri perspektiividest vaadelda, kujundada mõistmist, sallivust ja empaatiavõimet. Seepärast alustatakse keeleõppega varakult (vähemalt 2 võõrkeelt alates 1. klassist) ning keelekümbelse meetodil, kasutades võimalikult palju autentset kultuurilist materjali, nõnda et kasutatavat lähenemist võiks nimetada laiemalt “kultuurikümbelse meetodiks”. Võimalikult suures ulatuses välditakse võõrkeeleeõpetust emakeele vahendusel ning võimalikult ehedalt püütakse õpilasteni tuua õpitava võõrkeele olemus, et õpilased seaksid end õpitava keelega ka hingeliselt.

Keeleõppe teine eesmärk on arendada õpilaste võimet tähelepanelikult kuulata, et õppida eristama eri keelte häälikuid, sõnu, sõna- ja lauserütmi jne. Seepärast jälgitakse, et õpitavad keeled oleksid üksteisest võimalikult erinevad ega kuuluks samasse keeleperekonda.

Kolmandaks eesmärgiks on kasvatada õpilastest maailmakodanikud, kes suudavad orienteeruda ja kohaneda erinevates kultuuriruumides ning suudavad suhelda mitmes erinevas keeles.

Võõrkeelte õpe lähtub waldorfpedagoogika printsiipidest ning arvestab ka Euroopa keeleõppe raamdokumendi põhimõtete ja keeleõppetasemetega. Võõrkeeleeõppe tulemusena kujuneb õpilastel eakohane võõrkeelepädevus vähemalt kahes võõrkeeles, mis tähendab, et õpilane:

- 1) mõistab ja vahendab võõrkeeles esitatut;
- 2) suhtleb eesmärgipäraselt ja olukohaselt nii kõnes kui ka kirjas;
- 3) loob ja esitab nii suuliselt kui ka kirjalikult eri liiki tekste;
- 4) tunneb õpitavat keelt kõnelevate piirkondade/kogukondade kultuuri;
- 5) mõistab oma kultuuri ja teiste kultuuride sarnasusi ja erinevusi ning väärtustab keelelist ja kultuurilist mitmekesisust;
- 6) väärtustab võõrkeelte oskust ja on motiveeritud keeli õppima;
- 7) kasutab võõrkeelseid veebikeskkondi, teadvustades nende võimalikke ohte;
- 8) omandab edasiseks keelte õppimiseks vajalikud oskused ja kohandab need enda vajadustele vastavaks.

1.2. Ainevaldkonna õppeained ja maht

Võõrkeeleeõpetus toimub regulaarsete nädalatundidena alates 1. klassist, kus paralleelselt ja võrdsetel alustel hakatakse õppima kaht võõrkeelt. PRÕKi jaotust A- ja B-võõrkeeleks waldorfkool traditsioonilisel viisil ei rakenda, kuid lähtuvalt inglise keele kui rahvusvahelise suhtluskeele olulisusest ning põhikooli lõpetajate eelistustest eksamivalikul asetub inglise keel alates II kooliastmest A-võõrkeele positsioonile.

Eelnevast lähtuvalt õpetatakse A-võõrkeelena inglise keelt, B-võõrkeelena vene, saksa, prantsuse, hispaania, soome, rootsi, läti või mistahes muud võõrkeelt. A-võõrkeele valib kool. B-võõrkeelte pakkumisel arvestatakse kooli võimalusi ja õpilaste/lapsevanemate

soove. B-võõrkeel valitakse vastavat keelt õppima asudes, st 1. klassi astumisel.

Võõrkeele nädalatundide jaotus klassiti:

	I kooliaste (1.-3. klass)	II kooliaste (4.-6. klass)	III kooliaste (7.-9. klass)
A-võõrkeele nädalatundide arv	2	3	3
B-võõrkeele nädalatundide arv	2	2	2

1.3. Võimalusi valdkonnaüleseks lõiminguks, üldpädevuste arengu toetamiseks ja õppekava läbivate teemade käsitlemiseks

Võõrkeelte õppimise kaudu toetatakse õpilastes kõigi õppekava üldosas kirjeldatud üldpädevuste arengut. Üldpädevuste saavutamist toetab valdkonnaülevalt õppeainete eesmärgipärane lõimimine teistesse valdkondadesse kuuluvate õppeainetega ning läbivate teemade käsitlemine õpilase jaoks tähenduslikul viisil. Selle tulemusel kujuneb õpilasel suutlikkus rakendada oma teadmisi ja oskusi erinevates olukordades, kujundada enda väärtushoiakuid ja -hinnanguid ning võimalus omandada ettekujutus ühiskonna kui terviku arengust. Seejuures on väga oluline süsteemne ja järjepidev koostöö klassi- ja aineõpetajate vahel.

1.4. Õppetegevuse kavandamise ja korraldamise põhimõtted

Õpet kavandades ja korraldades:

- 1) lähtutakse õppekava alusväärtustest, üldpädevustest, valdkonnapädevusest, kooliastme lõpuks taodeldavatest teadmistest, oskustest ja hoiakutest ning õpitulemustest ja kooli õppekavas sätestatud õppesisust, kooliastmete õppe- ja kasvatustöö rõhuasetustest ning lõiminguks teiste õppeainete ja läbivate teemadega;
- 2) arvestatakse waldorfpedagoogika põhimõtetega, aga ka didaktika nüüdisaegsete käsituste ja ainevaldkonnas toimunud arenguga, võetakse arvesse kohalikku eripära ning muutusi ühiskonnas;
- 3) toetatakse lõiminguks teiste õppeainete ja läbivate teemadega;
- 4) taotletakse, et õpilase õpikoormus (sh kodutööde maht) jaotub õppeaasta ulatuses ühtlaselt ning jätab piisavalt aega puhkuseks ja huvitegevusteks;
- 5) võimaldatakse õpet nii individuaalselt kui ka koos teistega, kujundatakse õpiharjumusi ja -oskusi, suunatakse tegema valikuid, et toetada õpilaste kujunemist aktiivseteks ning iseseisvateks õppijateks;
- 6) arvestatakse õpilaste individuaalseid eripärasid ja pakutakse neile diferentseeritud sisu ja raskusastmega ning sobivat pingutust nõudvaid ülesandeid, mis toetavad individualiseeritud käsitlust ning suurendavad õpimotivatsiooni;
- 7) hoitakse tähelepanu all motivatsiooni ja huvi säilimist ning kasvatamist, reageeritakse õpiraskustele ning pakutakse õpiabi;
- 8) kasutatakse nii autentset keelematerjali kui ka nüüdisaegset õppekirjandust, sh digimaterjali ja -vahendeid (kus asjakohane, soovituslikult alates III kooliastmest);
- 9) võimaldatakse siduda õpet koolivälise eluga, et kogu ainekäsitus oleks võimalikult elulähedane, õpilasele eakohane ja tähenduslik.

1.5. Hindamise põhimõtted

Hindamine on õppeprotsessi osa, mille kaudu toetatakse õpilase õppimist ja arengut. Hindamisel saadakse ülevaade õpitulemuste saavutatusest ja õpilase individuaalsest arengust ning toetatakse selle kaudu õpilase kujunemist positiivse minapildi ja adekvaatse enesehinnanguga ennastjuhtivaks õppijaks, tekitatakse huvi võõrkeelte õppimise vastu ning luuakse alus elukestvale võõrkeeleeõppele. Hindamise abil saab õppija tagasisidet oma edenemise kohta õppimisel ja õpistrateegiate valikuteks. Õpetaja saab teavet oma õpetamise tulemuslikkuse kohta ning sisendit nii õppetegevuse kui ka iseenda pädevuste arendamiseks.

Rakendatakse nii kujundavat kui ka kokkuvõtvat hindamist, mida esitatakse sõnaliste hinnangutena (1.-9. klass) kui ka numbriliste hinnetena (9. klass). Õppeprotsessi käigus rakendatakse kujundavat hindamist, kus õpilane saab suulist ja kirjalikku tagasisidet oma õpitulemuste saavutamise taseme ning tugevate külgede ja arenguvõimaluste kohta. Kokkuvõttev hindamine toimub õppeperioodi või mahuka õppeteema lõpul. Õpilast suunatakse õppeprotsessi käigus oma õppimist ja püstitatud eesmärkide saavutamist analüüsima ja reflekteerima.

1.6. Õppekeskkonna kujundamise põhimõtted

Kool korraldab õppe:

- 1) viisil, kus luuakse üksteist austav, vastastikku hooliv ja toetav, turvaline, kiusamis- ja vägivallavaba õppekeskkond, mis rajaneb usalduslikel suhetel, sõbralikkusel ja heatahtlikkusel ning kus märgatakse ja tunnustatakse kõiki õpilase pingutusi ja õpiedu;
- 2) soovitatavalt rühmades, mille suurus on kuni 15 õpilast;
- 3) soovitatavalt ruumis, kus on võimalik liikumist eeldavateks tegevusteks (nt rühmatööd, õppemängud) inventari ümber paigutada;
- 4) kasutades ka kooliväliseid füüsiliste ja digiõppekeskkondade võimalusi, nt muuseumid, näitused, teater, kino, kontserdid, õpilasvahetus, õppereisid, kohtumised õpitavat keelt emakeelena kõnelejatega, et rakendada õppimist toetavaid ja mitmekesistavaid õppevorme (nt projekt-, õues- ja reisiõpe).

2. Ainekavad

2.1. A-võõrkeel

2.1.1. Õppeaine kirjeldus

A-võõrkeele õppimine kõigi kooliastmete jooksul peaks üldjuhul tagama, et õpilane omandab keeleoskuse sellisel tasemel, mis võimaldab tal edaspidi oma keeleoskust iseseisvalt edasi arendada, aga ka õpitud keelt oma muude teadmiste ja oskuste arendamiseks kasutada, sh selles keeles õppida.

A-võõrkeele õppes nagu põhikooli võõrkeeleeõppes üldiselt keskendutakse kuuele teemavaldkonnale: mina ja teised; kodu ja lähiümbrus; kodukoht Eesti; riigid ja nende kultuur; igapäevaelu, õppimine ja töö ning vaba aeg ja meedia.

Keeleõpe I kooliastmes

I kooliastmes (peamiselt 1. ja 2. klassis kuni õpilaste 9. eluaastani) on õpilastes mõnevõrra säilinud võime omandada keelt matkimise teel ja alateadlikult. Seepärast pakutakse õpilastele esimestel võõrkeele õppimise aastatel võõrkeelekogemusi kogu oma terviklikkuses ja rikkuses - laia sõnavara, mitmekesiseid grammatilisi struktuure, loomulikku idiomaatilist keelt ning erinevaid väljendusviise: vestlus, kunstiline keel, folkloor, laulud, luuletused, mängud. Võõrkeeletõpetaja valdab õpetatavat keelt meisterlikult ja suhtleb soravalt. Keeletund haarab õpilaste erinevad meeled, neil on võimalik vaadata, kuulata, kõnelda,

liikuda, mängida, tegevustega ühineda. Võõrkeeletundide meeleolu on mänguline ja meeldiv, rõhk on kuulamisel ja kõnel. Vigu vaadeldakse kui õppimisvõimalusi ning neid korrigeeritakse ettevaatusega.

Keeleõpe II kooliastmes

Alates 9. ja 10. eluaastast ei samastu lapsed enam oma keskkonnaga endisel viisil ning hakkavad enda ja maailma vahele selgemat piiri tõmbama, eristama subjekti ja objekti. Sel perioodil hakkab keeleõpe senisest enam keskenduma ka kirjalikule keelele. Lugemis- ja kirjutamisoskuse arendamist alustatakse eelnevatest aastatest tuttavate tekstidega ning kui õpilastes on arenenud esmane enesekindlus, liigutakse uue materjali juurde edasi. Õpilastele pakutakse kuulamiseks ja lugemiseks erinevaid tekste - antud kultuurist pärit luuletusi ja lugusid, ilukirjandustekste, luuletusi, laule jne.

II kooliastmes algab ka võõrkeele grammatikareeglite teadvustatud õppimine. Grammatika õppimisel luuakse olukorrad, kus õpilased saavad ise keele seaduspärasid avastada ja sõnastada ning grammatikareeglid jäetakse avatuks, et neid saaks igal järgneval aastal täpsustada ja täiendada.

Samuti alustatakse süsteemsema sõnavaraõppe ning päheõppimisega. Keskastmes sobib päheõppimiseks kogu materjal, mida õpilased tunnis kohtavad - dialoogid, lühikesed jutukesed, luuletused, laulud, tsitaadid loetud tekstist jne. Alustatakse temaatiliste sõnavaranimekirjade koostamise ning sõnade õppimise ja kontekstis kasutamise harjutamisega.

Õpilastel võimaldatakse tunnis end võimalikult autentselt väljendada ning võimaluste piires arvestatakse õppematerjali valikul nende huvide ja soovidega.

Keeleõpe III kooliastmes

III kooliastmes arvestatakse ka keeleõppes õpilaste jõudmisega murdeikka. Võõrkeeletunnid püüavad toetada õpilaste kujunemist läbi selle perioodi. Õpetajast saab mõistev kaasteeline, kes aitab õpilastel oma teed leida ning oma arvamusi, ideaale ja unistusi kujundada. Võõrkeeleõpe keskendub nüüd rohkem reaalse maailmaga seotud teemadele ja materjalidele. Populaarteaduslike ja harivate artiklite kõrval tutvutakse inspireerivate ja õpetlike biograafiatega, suhtluspädevust arendatakse erinevaid olukordi läbi mängides ning erinevatel teemadel arutledes. Praktiliste materjalide kõrval jääb ka rikkalikele kirjandustekstidele oma roll.

2.1.2. Kooliastmete lõpuks taotletavad teadmised, oskused ja hoiakud

I kooliaste	II kooliaste	III kooliaste
3. klassi lõpetaja saavutab A1-keeleskustaseme, mis tähendab, et ta:	6. klassi lõpetaja saavutab A1+/A2-keeleskustaseme, mis tähendab, et ta:	Põhikoolilõpetaja saavutab B1-keeleskustaseme, mis tähendab, et ta:

1) saab kuulates aru lühikestest lausetest ja lihtsatest igapäevastest väljenditest; reageerib adekvaatselt väga lihtsatele küsimustele ja juhistele; 2) räägib õpitud lauseid kasutades ning õpitud sõnadest ja väljenditest lühikesi lihtlauseid moodustades; 3) mõistab lugedes väga lihtsaid tekste fraashaaval, leides üles õpitud sõnad ja väljendid ning tuginedes neile;	1) saab kuulates aru lausetest ja sageli kasutatavatest väljenditest ning tuleb toime igapäevases suhtluses, kui vestluskaaslane räägib aeglaselt; 2) osaleb suulises suhtluses igapäevastel teemadel ja olmeolukordades, kasutades põhiliselt lihtlauseid; 3) mõistab lugedes lühikese ja lihtsa teksti põhiideed ja -sõnumit ning olulist teavet selles; 4) kirjutab lühikesi ja	1) saab kuulates aru erinevat tüüpi autentsete tekstide põhisisust ja tuleb igapäevases suhtluses enamasti toime; 2) osaleb ettevalmistuseta suulises suhtluses, kui kõneaine on tuttav; väljendab mõtteid võrdlemisi ladusalt, kuid üldsõnaliselt; 3) mõistab lugedes igapäevaelu käsitlevaid faktipõhiseid ja lihtsaid kirjanduslikke tekste; 4) kirjutab konkreetset infot,
---	--	--

4) kirjutab õpitud sõnu ja lauseid ning täidab õpitud sõnavara kasutades lihtsat lünkteksti; 5) kasutab esmaseid keeleõppestrateegiaid (kordamist, seostamist); 6) teab õpitava keele maa(de) põhianimeid ja olulisemaid tähtpäevi; 7) tunneb ja järgib esmaseid viisakusnorme.	lihtsaid, peamiselt lihtlausest koosnevaid tekste; 5) kasutab õpetaja juhendamisel erinevaid keeleõppestrateegiaid ja keeleõppe abivahendeid (tõlkesõnaraamatut, internetti); 6) teab õpitava keele maa(de) kultuuri(de) põhijooni; 7) teadvustab õpitava keele maa(de) ja oma maa suhtlustavade sarnasusi ja erinevusi ning arvestab neid suhtluses.	arvamusi ja tundeid sisaldavaid lihtsaid seotud tekste; 5) kasutab endale sobivaid keeleõppestrateegiaid ja keeleõppe abivahendeid (tõlkesõnaraamatut, internetti); 6) kasutab õpitavat keelt, et tarbida kultuuri (kirjandust, muusikat, filmikunsti, meediat) ja leida vajalikku teavet; 7) käitub erinevates olukordades vastava kultuuri suhtlustavasid järgides.
---	---	---

2.1.3. Õpitulemused

I kooliaste

Õpilane:

- 1) mõistab üksikuid sõnu ja väljendeid, kui räägitakse õpitud teemal aeglaselt ja selgelt;
- 2) mõistab konkreetset teavet (nt kohta ja aega) õpitud teemal, kui tekst esitatakse aeglaselt ja selgelt;
- 3) mõistab ja järgib selgelt ja aeglaselt antud juhiseid;
- 4) reageerib adekvaatselt väga lihtsatele küsimustele;
- 5) küsib ja vastab küsimustele enda ja oma igapäevategevuste kohta, kasutades õpitud väljendeid ja lühilauseid;
- 6) moodustab lihtsaid lauseid enda ja oma lähiümbruse kohta, kasutades õpitud sõnu ja väljendeid;
- 7) väljendab oma eelistusi, meeldimist ja mittemeeldimist, kasutades õpitud sõnu ja väljendeid;
- 8) hääldab õigesti õpitud sõnu ning kasutab tuttavate sõnade ja fraaside hääldamisel õiget rõhku;
- 9) mõistab konkreetset teavet tuttavate sõnadega kirjutatud ja piltidega illustreeritud lihtsas teabematerjalis;
- 10) mõistab tuttavate sõnadega kirjutatud ja piltidega illustreeritud jutukest;
- 12) oskab esitada oma põhilisi isikuandmeid (nimi, vanus, sünnipäev, elukoht jne)
- 13) kirjutab lühikesi väga lihtsaid tekste, milles edastab infot või esitab küsimusi.

II kooliaste

Õpilane:

- 1) mõistab üldjoontes lühikest lihtsat igapäevasuhtlust, kui kõneldakse aeglaselt ja selgelt;
- 2) mõistab väga lihtsat selge ülesehitusega ettekannet või esitlust tuttavatel teemal, kui seda illustreeritakse ja kõneldakse aeglaselt, selgelt ning vajadusel korrates;
- 3) mõistab lühikeste lihtsate ja selgete sõnumite või teadaannete põhisisu;
- 4) osaleb lihtsas igapäevasuhtluses, kui see seisneb otseses infovahetuses tuttavatel teemal;
- 5) kirjeldab lihtsate lausetega ennast, oma perekonda, teisi inimesi, kohti ja asju;
- 6) räägib lihtsate lausetega oma huvidest ja eelistustest ning varem toimunud ja tulevastest tegevustest;
- 7) esitab lihtsat eelnevalt ettevalmistatud ja päheõpitud teksti;
- 8) kasutab prosoodilisi vahendeid (rõhku, intonatsiooni, rütmi) võrdlemisi hästi tuttavate igapäevaste sõnade ja fraaside hääldamisel;
- 9) mõistab igapäevaseid silte ja teateid avalikes kohtades;
- 10) leiab lühikestest tarbetekstidest teatud harjumuspäraseid teavet;
- 11) mõistab lihtsaid tekste, isiklikke e-kirju või postitusi, kui teema on tuttav;
- 12) mõistab olulist teavet lühiuudises;
- 13) kirjutab lühikesi lihtsaid teateid, kirju ja sõnumeid;
- 14) kirjutab lihtsaid tekste tuttavatel teemal, väljendades oma muljeid ja arvamusi;
- 15) kirjeldab toimunud ja kavandatud tegevusi;
- 16) ühendab lauseid enamkasutatavate sidesõnadega.

III kooliaste

Põhikooli lõpetaja:

- 1) mõistab olulist teavet autentses igapäevaelu tekstis;

- 2) mõistab selge ülesehituse ja sõnastusega ning visuaalsete vahenditega illustreeritud esitlust või ettekannet;
- 3) mõistab selge ülesehituse ja sõnastusega monoloogi, kui kõneldakse üsna aeglaselt;
- 4) järgib üksikasjalikke juhtnööre, kui teema on tuttav;
- 5) mõistab teadaandeid lennu- või muus jaamas, lennukis, bussis ja rongis, kui hääldus on selge, kõneldakse tavalise kiirusega ja taustamüra on minimaalne;
- 6) avaldab arvamust, edastab ja küsib teavet igapäevaelu sündmuste või isiklike asjade kohta;
- 7) kirjeldab kogemusi, sündmusi, unistusi ja eesmärke ning põhjendab ja selgitab lühidalt oma seisukohti ja plaane;
- 8) toob esile tähtsamad sündmused selge ülesehitusega ja igapäevakeeles kirjutatud jutustuses ning selgitab nende tähtsust ja nendevahelisi seoseid;
- 9) esineb ettevalmistatuna üldsõnaliselt endale tuttavatel teemadel, väljendudes võrdlemisi selgelt ja arusaadavalt;
- 10) vastab esinemisjärgsetele küsimustele, kuid võib paluda küsimust korrata;
- 11) edastab oma sõnumi arusaadavalt, kuigi rääkimise ajal on märgata teiste keelte rõhu, intonatsiooni ja/või rütmi mõju;
- 12) mõistab sündmusi, tundeid ja soove kirjeldavaid isiklikke kirju ja postitusi määral, mis lubab pidada regulaarset kirjavahetust;
- 13) mõistab sageli esinevate sõnadega kirjutatud meediatekstides kohtade, sündmuste, selgelt väljendatud tunnete ja seisukohtade kirjeldusi;
- 14) mõistab sündmustikku lihtsamates selge süžee ja ilukirjandustekstides, mis koosnevad peamiselt sageli esinevatest sõnadest;
- 15) kirjutab igapäevaseid tarbetekste;
- 16) kirjeldab tegelikku või kujuteldavat sündmust või kavandatud tegevust;
- 17) vahendab lihtsa seotud teksti abil kogemusi, kirjeldab tundeid ja reaktsioone ning põhjendab neid;
- 18) kirjutab arutlust ja üksikasjalikke kirjeldusi mitmesugustel tuttavatel teemadel.

2.2. B-võõrkeel

2.2.1. Õppeaine kirjeldus

B-võõrkeele õppimise eesmärgiks on saavutada põhikooli lõpuks keelekasutaja algtase, mis loob aluse hilisemaks keeleoskuse edasiarendamiseks. Mitme võõrkeele oskus võimaldab tänapäeva avatud maailmas tajuda maailma tema kultuurilises mitmekesisuses ning avardab õppimise ja töö võimalusi. B-võõrkeele õppes saab toetuda A-võõrkeelt õppides saadud õpikogemustele ja omandatud õpioskustele ning neid edasi arendada. Oluline on erinevate keelte üksteist toetav ja väärtustav õpetamine, eriti seoste nägemine A-võõrkeelega.

Ka B-võõrkeeleõppes keskendutakse kuuele teemavaldkonnale: mina ja teised; kodu ja lähiümbrus; kodukoht Eestis; riigid ja nende kultuur; igapäevaelu, õppimine ja töö ning vaba aeg ja meedia. Nende käsitlemisel lähtutakse vastava kooliastme õpilaste keeleoskustasemest, kogemustest, huvidest ning vajadustest.

Võõrkeele kui suhtlusvahendi omandamine nõuab õppi ja järjepidevat ja aktiivset osalust. Oluline on A-võõrkeeles saadud õpioskuste kasutamine ja arendamine, endale õpieesmärkide seadmine ning nende saavutamise hindamine, kasutades nt Euroopa keelemappi või õpimappi. Keeletunnis suheldakse peamiselt õpitavas võõrkeeles. Õpetaja kohandab oma keele tasemekohaseks ja/või jagab toetavaid selgitusi.

B-võõrkeele õpetamisel lähtutakse ainevaldkonna kirjelduses toodud põhimõtetest (ptk 1.3).

2.2.2. Kooliastmete lõpuks taotletavad teadmised, oskused ja hoiakud

II kooliaste 6. klassi lõpetaja saavutab A1- keeleoskustaseme, mis tähendab, et ta:	III kooliaste Põhikooli lõpetaja saavutab A2- keeleoskustaseme, mis tähendab, et ta:
1) saab kuulates aru lühikestest lausetest ja lihtsatest igapäevastest väljenditest; reageerib adekvaatselt väga lihtsatele küsimustele ja juhisteile; 2) räägib õpitud lauseid kasutades ning õpitud sõnadest ja väljenditest lühikesi lihtlauseid moodustades; 3) mõistab lugedes väga lihtsaid tekste fraashaaval, leides üles õpitud sõnad ja väljendid ning tuginedes neile; 4) kirjutab õpitud sõnu ja lauseid ning täidab õpitud sõnavara kasutades lihtsat lünkteksti; 5) kasutab varasemas võõrkeeleeõppes omandatud keeleõppestrateegiaid ja tuttavaid keeleõppe abivahendeid (tõlkesõnaraamatut); 6) teab õpitava keele maa(de) põhiandmeid ja olulisemaid tähtpäevi; 7) tunneb ja järgib esmaseid viisakusnorme.	1) saab kuulates aru lausetest ja sageli kasutatavatest väljenditest ning tuleb toime igapäevases suhtluses, kui vestluskaaslane räägib aeglaselt; 2) osaleb suulises suhtluses igapäevastel teemadel ja olmeolukordades, kasutades põhiliselt lihtlauseid; 3) mõistab lugedes lühikese ja lihtsa teksti põhiideed ja -sõnumit ning olulist teavet selles; 4) kirjutab lühikesi ja lihtsaid, peamiselt lihtlausest koosnevaid tekste; 5) kasutab iseseisvalt erinevaid keeleõppestrateegiaid ja keeleõppe abivahendeid (tõlkesõnaraamatut); 6) teab õpitava keele maa(de) kultuuri(de) iseloomulikke jooni; 7) teadvustab õpitava keele maa(de) ja oma maa suhtlusnormide sarnasusi ja erinevusi ning arvestab neid suhtluses.

2.2.3. Õpitulemused

II kooliaste

Õpilane:

- 1) mõistab üksikuid sõnu ja väljendeid, kui räägitakse õpitud teemal aeglaselt ja selgelt;
- 2) mõistab konkreetset teavet (nt kohta ja aega) õpitud teemal salvestatud sõnumites, kui sõnumid esitatakse aeglaselt ja selgelt;
- 3) mõistab ja järgib selgelt ja aeglaselt antud juhiseid;
- 4) reageerib adekvaatselt väga lihtsatele küsimustele;
- 5) küsib ja vastab küsimustele enda ja oma igapäevategevuste kohta, kasutades õpitud väljendeid ja lühilauseid;
- 6) moodustab lihtsaid lauseid enda ja oma lähiümbruse kohta, kasutades õpitud sõnu ja väljendeid;
- 7) väljendab oma eelistusi, meeldimist ja mittemeeldimist, kasutades õpitud sõnu ja väljendeid;
- 8) hääldab õigesti õpitud sõnu ning kasutab tuttavate sõnade ja fraaside hääldamisel õiget rõhku;
- 9) mõistab kaardi või e-kirjaga saadetud lühikesi konkreetseid sõnumeid;

- 10) mõistab konkreetset teavet tuttavate sõnadega kirjutatud ja piltidega illustreeritud lihtsas teabematerjalis;
- 11) mõistab tuttavate sõnadega kirjutatud ja piltidega illustreeritud jutukest;
- 12) täidab ankeeti isikuandmetega;
- 13) kirjutab lühikesi, väga lihtsaid tekstisõnumeid, milles edastab infot või esitab küsimusi.

III kooliaste

Õpilane:

- 1) mõistab üldjoontes lühikest lihtsat igapäevasuhtlust, kui kõneldakse aeglaselt ja selgelt;
- 2) mõistab väga lihtsat selge ülesehitusega ettekannet või esitlust tuttavatel teemadel, kui seda illustreeritakse slaidide, konkreetsete näidete või diagrammidega ja kõneldakse aeglaselt, selgelt ning vajaduse korral korrates;
- 3) mõistab lühikeste lihtsate ja selgete sõnumite või teadaannete põhisisu;
- 4) osaleb lihtsas igapäevasuhtluses, kui see seisneb otseses infovahetuses tuttavatel teemadel;
- 5) kirjeldab lihtsate lausetega ennast, oma perekonda, teisi inimesi, kohti ja asju;
- 6) räägib lihtsate lausetega oma huvidest ja eelistustest ning varem toimunud ja tulevastest tegevustest;
- 7) esitab lihtsat varem koostatud ja päheõpitud teksti;
- 8) kasutab prosoodilisi vahendeid (rõhku, intonatsiooni, rütmi) võrdlemisi hästi tuttavate igapäevaste sõnade ja fraaside hääldamisel;
- 9) mõistab igapäevaseid silte ja teateid avalikes kohtades;
- 10) leiab lühikestest tarbetekstidest teatud harjumuspärasest teavest;
- 11) mõistab lihtsaid tekste, isiklikke e-kirju või postitusi, kui teema on tuttav;
- 12) mõistab olulist teavet lühiuudises;
- 13) kirjutab lühikesi lihtsaid teateid, e-kirju ja tekstisõnumeid;
- 14) kirjutab lihtsaid tekste tuttavatel teemadel, väljendades oma muljeid ja arvamusi;
- 15) kirjeldab toimunud ja kavandatud tegevusi;
- 16) ühendab lauseid enamkasutatavate sidesõnadega.